

Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor - Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de tweeënveertigste nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het kleine arcanum Bekers Zeven met als titel 'emotioneel faillissement' over:

'niet 'doen' maar laten'
of
'het ware achter de dingen'

*Hoe meer dingen je bezighouden,
hoe verder je van de weg afdwaalt.
Hoe pijnlijk is het, om mensen zo
in zichzelf verstrikt te zien.*

Ryokan, bijgenaamd 'De Grote Gek',
Japans dichter; 1758 – 1831.

Hoe hardnekkig is de mens (ben ik): in de maand juli 2009 schreef ik al eerder over deze kaart:
<http://www.ridderspoor.nl/Nieuwsbrief%20juni%202009.pdf>.

Ik herhaal/citeer nog maar eens:

Deze kaart verbeeldt het moment waarop de mens naar zijn geleefde leven blik. Een ogenblik van inkeer. Hij beziet alles wat hij in zijn leven heeft nagestreefd, gesymboliseerd door zeven bekers. Elke beker die hij verdiend heeft, stelt een offer voor dat hij gebracht heeft. De 'prijzen' die hij met veel inspanning heeft binnengehaald. In het moment van Bekers Zeven realiseert de mens de begoocheling van alles wat hij heeft willen realiseren.

In één van de zeven bekers is een versluierd persoon te zien. Deze persoon is dezelfde als degene die zijn bekers beziet. Aan hem rijst de vraag: "wie ben ik eigenlijk, waartoe heb ik al mijn offers gebracht en waarheen heeft het me geleid?" Door alles waarover hij zich in zijn leven heeft druk gemaakt, ziet hij zichzelf niet meer.

Voor mij geldt/gold de idee dat als ik maar hard genoeg zou werken, ik mijn leven op een hoger plan zou kunnen brengen. Alle ballen/bekers die ik hoog wil houden: relatie; gezin; huis; sociale contacten; werk; geest en lichaam; hond en buiten zijn (even tellen.... ja precies zeven bekers). En wanneer iets niet naar wens is doe ik er toch gewoon nog een schepje bovenop? Dan kijk ik toch gewoon waar ik de boel nog meer kan verbeteren?

En toch ben ik al meerdere keren in deze kuil gevallen. Zit mijn voldoening wel in het zo goed mogelijk verwezenlijken van deze dingen? Of ligt het ware van mijn bestaan voorbij aan deze dingen? Wat zie ik nu over het hoofd? Van wie heb ik geleerd dat ik zo hard moeten werken? Welke overtuigingen zijn de mijne geworden? Wat mis ik als ik 'Nee' zeg? Is 'doen' überhaupt wel de manier om tot zelfverwezenlijking te komen?

De bron van zelfverwezenlijking ligt, zoals de Indiase yogameester Paramahansa Yogananda in onderstaande uitspraak zegt, niet in het harder streven naar het behalen van meer bekers maar:

Zelfverwezenlijking betekent dat we bewust zijn verbonden met de Bron van het bestaan. Als we deze verbinding tot stand hebben gebracht kan er niets misgaan.

Ooit deed ik een Tarotreading voor een jonge vrouw die de Tarot kwam raadplegen met de volgende vraag: "wat moet ik doen om meer rust te krijgen in mijn leven?" Het antwoord was bijna te simpel om voor waar te houden namelijk: "Niet 'doen' ". Het kwartje viel meteen. Het was misschien wel één van de kortste readingen die ik tot nu toe heb gegeven. De vrouw reageerde met: "Ojah, natuurlijk", stond op en vertrok.

Met hartelijke groet,

Els Maasson